

80

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 10 kwietnia 1954 r.

w sprawie zatrudniania pracowników nauki w Laboratorium Kolorystycznym, podległym Ministrowi Przemysłu Lekkiego.

Na podstawie art. 25 ust. 3 ustawy z dnia 4 lutego 1949 r. (Dz. U. Nr 7, poz. 39) i art. 51 ust. 2 ustawy z dnia 15 grudnia 1951 r. o szkolnictwie wyższym i o pracownikach nauki (Dz. U. z 1952 r. Nr 6, poz. 38) zarządza się, co następuje:

§ 1. W Laboratorium Kolorystycznym, podległym Ministrowi Przemysłu Lekkiego, mogą być w ramach etatów zatrudnione w charakterze pracowników nauki osoby, które posiadają przewidziane w obowiązujących przepisach kwalifikacje pracowników nauki.

§ 2. Minister Przemysłu Lekkiego może na zasadach i w trybie określonych obowiązującymi przepisami wydanymi na podstawie ustawy z dnia 15 grudnia 1951 r. o szkolnictwie wyższym i o pracownikach nauki (Dz. U. z 1952 r. Nr 6, poz. 38):

- 1) zgłaszać wnioski w sprawie zakwalifikowania pracowników zatrudnionych w Laboratorium Kolorystycznym jako samodzielnych pracowników nauki,
- 2) powołać Komisję Kwalifikacyjną dla kwalifikowania pracowników Laboratorium Kolorystycznego jako pomocniczych pracowników nauki.

§ 3. Pracownicy nauki zatrudnieni w Laboratorium Kolorystycznym pobierają uposażenie według przepisów rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 kwietnia 1951 r. o uposażeniu pracowników nauki (Dz. U. z 1951 r. Nr 21, poz. 165 i Nr 63, poz. 430 oraz z 1953 r. Nr 5, poz. 8 i 9).

§ 4. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 stycznia 1954 r.

Prezes Rady Ministrów: *J. Cyrankiewicz*

81

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA GÓRNICTWA

z dnia 21 kwietnia 1954 r.

w sprawie higieny pracy w kopalniach arsenu.

Na podstawie art. 94 ust. 1 pkt 3 i ust. 3 prawa górniczego (Dz. U. z 1953 r. Nr 29, poz. 113) zarządza się, co następuje:

I. Przepisy wstępne.

§ 1. Rozporządzenie niniejsze dotyczy higieny pracy w zakładach górniczych (kopalniach arsenu), w których zarówno pod ziemią, jak i na jej powierzchni wydobywa się lub przerabia rudy arsenu.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze nie dotyczy zakładów górniczych, w których wydobywa się lub przerabia rudy, zawierające arsen jedynie w postaci domieszki.

II. Czystość powietrza w kopalniach arsenu oraz ochrona otoczenia.

§ 3. Kopalnie arsenu powinny posiadać urządzenia techniczne zapobiegające zanieczyszczeniu — w stężeniu szkodliwym dla organizmów żywych — powietrza, gruntu oraz wód na terenie kopalni i jej otoczenia przez wydzielające się przy produkcji trujące substancje stałe, ciekłe lub lotne.

§ 4. 1. Wydzielające się ubocznie przy wydobywaniu i przerobie rud arsenu pary, pyły, dymy lub gazy, zawierające szkodliwe składniki, powinny być chwytywane i unieszkodliwiane drogą absorpcji, filtracji lub neutralizacji.

2. Wody ściekowe kopalni arsenu powinny być wpuszczane do kanałów, rzek, stawów i innych zbiorników wód, po uprzednim pozbawieniu ich składników

szkodliwych drogą absorpcji, filtracji, osadzania lub neutralizacji chemicznej.

§ 5. Stężenie w powietrzu arsenu lub związków arsenu w przeliczeniu na czysty arsen nie powinno w kopalni arsenu, zarówno pod ziemią, jak i na jej powierzchni, przekraczać 0,003 mg w litrze.

§ 6. 1. Analiza powietrza w kopalniach arsenu powinna być dokonywana w miarę potrzeby, nie rzadziej jednak niż raz na dziesięć dni. Przy dokonywaniu analizy należy ilościowo oznaczać zawartość w powietrzu arsenu oraz trujących związków arsenu, a w szczególności wolnego arseniku i arsenu wodoru.

2. Miejsce pobierania próbki powietrza i sposób dokonywania analizy określi instrukcja, opracowana przez kierownictwo kopalni arsenu i zatwierdzona przez Wyższy Urząd Górniczy.

§ 7. W razie stwierdzenia w powietrzu kopalni arsenu stężenia arsenu lub związków arsenu, przekraczającego najwyższe normy dopuszczalne (§ 5), należy natychmiast zbadać przyczynę nadmiernego stężenia oraz podjąć środki zapobiegawcze.

§ 8. Praca eksploatacyjna w miejscach kopalni arsenu, w których zostało stwierdzone nadmierne stężenie trujących związków arsenu w powietrzu, jest zabroniona. Jeżeli zachodzi konieczność przeprowadzenia w takich miejscach akcji ratowniczej bądź awaryjnej, należy zaopatrzyć pracowników w sprzęt ochrony osobistej dróg oddechowych (maski gazowe lub aparaty tlenowe).